

O. F. Joensen helt við Samuelsen, at sýslumenninir høvdu nógv at gera, og at menn flestu staðni royndu at opa hvalinnar skjótast møgulegt. Hann fannst at, at uttanbyggjamenningu nógv stórr partar enn fólkid á plássi, har ið grindin doyði. Talarin mælti til at frítaka sýslumenninir frá andsvarinum fyri grindaaftakunina.

Pattarsson tók undir við Kallsøym, at tað undir fór at herja til at selja grindina móti kontantum og nevndi domi um, hvussu tørligt og meinandi hella kundi verða. Hann spurdi, um fólkid var meiri ótrútt nú enn fyrr. Um so var, var tað syrgiligt, og so máttu vit royna at fáa annað skil á. Tað var ikki beint, at sýslumenninir høvdu sviðan av hesum. Logdu sýslumenninir greitt frammi fyrri tingið, at teir høvdu gjørt teirra besta fyrri at fáa grindapeningin inn, mátti tingið taka tapið uppá seg.

Orðadrátturin helt áfram nakad enn, og varð so málið beint í nevnd.

Ein kundi væntað, at tingið fór at taka sær av og broyta grindareglugerðina, men so varð ikki. Umsóknarmaðurin fekk til svar, at einki var at gera. Øll tey góðu orðini her — sum so mangan — til onga nyttu!

Broytan í trolarlógini.

Í 1932 sókti p/f. Ísfolagði í Havn tingið um at fáa broytt trolarlógina soleiðis at fiskiskapur við skovliváði varð loyvdur inni á firðunum í Føroyum. Henda umsókn vann ongar somdir.

Í ár søktu harra J. Arting, Havn, og Th. J. Thomsen, Norðargøtu um tað sama. Teir høvdu viðmæli frá Føroya skipara og navitorgafelag og Føroya reidara-felagi, meðan Føroya fiskimannafelag ikki hevði úttalað seg um málið.

Við fyrstu viðgerð var stuttur orðadráttur um málið.

J. H. Joensen greiddi frá mál-sóknunum og beindi tað í nevnd.

P. M. Dam viðmælti málinum. ið var kent á tingi. Hann segði seg áður at hava greinliga greitt frá stóðu síni og borið fram tað ið hann helt talaði fyrri at ganga umsóknarmanninum á móti. Hann vildi tí bert í stuttum nerta við høvuðsgrundirnar. Tað var soleiðis, at eitt sindur av flátski, ið menn einki fáa av við snøri, svam inn á firðirnar. Eistakir menn høvdu fingið sær

skovliváði í tí treysti, at tað var loyviligt at nýta henda fiskireiðskap. Teir hava nýtt reiðskapin og veitt nógv so væl við honum. At lógin nú sýtti teimum kom tvøriligt við, so mikið meiri sum teir ikki duga at finna nakad hóp i, at sýtt varð fyrri at taka ein fisk, sum annars eingin Føroyingur bigartil hevði fingið nakad til muns av við vanligum snørisreiðskapi. Tað var ein royndar lutur søgdu fiskimenn, at okkara fjarðallfiskur var stimafiskur — kom inn á firðirnar eina vissa tíð á árinum, fór so út aftur á bankarnar, har hann varð tikin av trolarunum. Hvi skuldi vit fríða reysprøkuna til trolararnar? Talarin vónaði at tingið framdi málið.

S. P. Zachariassen visti á, at tingið fyrr hevði sýtt hesum máli frama. Hann væntaði, at tingið fór at gera tað sama í ár. Frammi lógu ongar nýggjar upplýsingar. Talarin segði seg at hava talað við menn, ið nýttu henda reiðskap, og søgdu teir, at skovliváði forðaði fyrri at menn kundu fáa annan fisk har ið tað varð nýtt. Hann vildi tí mæla ímóti, at loyvi varð givið til at fiska við hesum reiðskapi inni á firðunum.

Táid málið kom aftur úr nevnd viðtók meirlutin innanfyrri sambandið og sjálvstýrið hetta uppskot:

- 1) Vinnunevndin anmoder om at indhente Erklæring fra Føroya Fiskimannafelag og derefter forelægge Lagtinget Sagen med Forslag til næste Lagtingssamling.
- 2) Der meddeles Andragerne Afskrift af nærværende Betænkning.

Føroyskt mál sum lýsingarmál.

Uppskot til avgerðar.

J. Pattarsson greiddi frá uppskotinum, ið gekk út uppá, at tingið skuldi úttala, at tað góð-

kendi føroyskt mál sum lýsingarmál í øllum fori her á landi.

A. Samuelsen segði at sambandsmenn vóru ikki samdir í tí, sum í uppskotinum stóð. Teir vildu ikki stemma fyrri tí, og soleiðis vistu teir, at teir vóru ímóti tí.

P. M. Dam segði, at javnaðarmenn høvdu ymsa ferðirnar greitt frá flokksins stóðu til móðurmálið: Føroyskt mál skuldi í øllum fori her á landi vera javnbjóðis í rætti við danskt mál. Javnaðarmenn vildu tí greiða atkvøðu fyrri at góðkenna føroyskt mál sum lógligt lýsingarmál her á landi.

A. Samuelsen og Pattarsson skiftu orðum nakra ferðir enn, og fór so málið til atkvøðugreiðslu. Sjálvstýrismenn og javnaðarmenn greiddu atkvøðu fyrri málinum, sambandsmenn stemmaðu ikki — og fall soleiðis uppskotið.

Sambandið hevur jú buktina og báðar endarnar.

Ansvarhavandi blaðstjórnari fyrri Suðuroyar-síðuna: P. M. DAM

Felttog mod Filmsstjernes Kæmpegager.

Roosevelt vil have dem nedsat.

Præsident Roosevelt har truffet Beslutning om, at Filmstjernerne Gager skal undersøges for at faa dem nedsat. Det meddeles i denne Forbindelse, at Stjerneerne opbærer fyrstelige Gager. Den lille Jackie Cooper faar saaledes 5—6000 Kr. om Ugen, medens Greta Garbo kommer højest i Honorar med 1 Mill. Kr. pr. spillet Film, og hun indspiller to Film om Aaret. Marlene Dietrich og Maurice Chevalier faar begge 600,000 Kr. pr. Film.

Enkelte Filmsinstruktører opbærer Gager paa 5—6 Mill. Kr.

En Stilling

som kommunal Politibetjent

i Thorshavn er ledig fra 1. Januar 1934.

Lønnen 2700 Kr. aarlig stigende efter 5 Aar til 3000 Kr. samt fri Uniform.

Selvskreven Ansøgning stillet til Thorshavn Byraad indsendes til Politimesteren inden 1. December.

Den, der ansættes, maa være i Alderen 23-35 Aar og kunne præstere behørig Lægeattest.

POLITIMESTEREN PAA FÆRØERNE, den 11. November 1933.

SUNDORPH.

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL

KUL

COKES

BRÆNDE

TLF. 208.

HAVNAR SANGFELAG

loyvir sær at heita á vaxin Havnarfólk, ið hava ans fyrri sangi og vilja hjálpa til at halda honum uppi framvegis, til at gerast limir — aktivir ella passivir — av felagnum, ið treingir til at mennast bæði í stódd og dygd fyrri at kunna avrika, hval kreivast kann av sangfelagi á plássi av Havnar stódd.

Mannakórið ætlar at taka upp aftur sangin mánakvöldið tann 20. november, og verða tí menn, ið hava hug at gerast aktivir limir bidnir um at siga frá seinast tann 18. til telf. nr. 221 ella 92.

Somuleiðis verða kvinnur, ið hava hug at gerast aktivir limir bidnar um at siga frá til telf. nr. 221 ella 92 sum skjótast. So skjótt sum til ber, verður so eitt blandað kór sett saman.

NEVNDIN.

Tystur?? So Restorff's CHABESO!!

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Blaðstjóri við ábyrgd: H. M. Jacobsen.
Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

Øen i min Kikkert, bliver min Tvivl ikke mindre.

Færoerne ser nemlig meget smukke ud, naar man kommer sejlene til dem, men man kan som bekendt i Øjeblikket mindre end nogen Sinde leve af Skonheden.

Baaden smælder et Skraal fra sig mellem Fjældene, fra hvilke en Støvsky stiger op mod den blåa Himmel. Det er Tusinder af Søfugle, der forskrækkede basker bort. — Vi er i Thorshavn. Jeg staar paa Dækket og falder i Staver. Er dette virkelig en Del af Danmark? Det er helt, helt anderledes, end hvad jeg har set noget andet Sted i Verden.

For saa vidt har jeg paa min lille Ekspedition straks Heldet med mig, som jeg kun maa vente halvanden Dag paa Skibs-

lejlighed til Syderø, hvorfra man har sendt mig en Sæk Kul til London. Denne Sæk Kul delte jeg ligelig mellem den engelske Regerings Kulundersøgelses-Institut, Polyteknisk Læreanstalt i København og mig selv, og Resultatet af disse tre Analyser var saa overraskende gunstige, at jeg straks besluttede mig til ved Selvsyn at overbevise mig om Lejernes Righoldighed og Beliggenhed.

Op allerede i Elvdalens Bund, hvorfra jeg kan se Lejerne strække sig oppe paa Bjergsiden som Trediesalen i et Funkishus, er jeg klar over, at Formationen fra et Kulsynspunkt er ganske enestaaende. —

For Millioner af Aar siden, før det vældige Fastland endnu var sunket i Havet, har der her været en tropisk Sumpvarme, i hvilken Fortidshyrerne har

pkasket sig gennem endelose Morader og Kæmpebregner. — Efterhaanden har de mikroskopiske Bakterier taget Magten fra de umaadelige Øgler og forraadnet alt, de kunde magte. Efter dem har Ilten taget fat paa sit Arbejde i Naturens store Laboratorium og har indgaet en Forbindelse med noget af Kulstoffet og Brinten, der findes i Planterester, og Kulsyren og Vanddampene, der derved dannes, forsvandt ud i Atmosfæren for siden at vende tilbage i Kredsløbet og forøge Væglprocenten af det egentlige Kulstof i Forhold til Helheden. — Tørv blev til Brunkul, og nu fulgte vulkanske Lavastømme, som lagde sig i glødende, taarnhøje Lag over de forraadnede Plantestoffer, Fastlandet sank i Havet, Bjergene revnede, og nu ligger Færoerne som store Sten

lagt ud af en meget stor Dreng. Vesten for Vaagø ligger en lille Ø, Myggenæs. Drager vi en Linie fra den nordøstlige Kyst af Syderø igennem Midten af Myggenæs, følger vi Kullejerne, der sluttelig forsvinder under Havet. Lejerne ligger som et skævt Plan, der falder 3-4 Grader, Transigvaagdalen gennemskærer Planet fuldstændigt, saa man her, om man har Nerver til det, kan gaa en Tur helt rundt omkring det og faa et førstehaands Indtryk af dets Tykkelse og Kvalitet. —

I alt dækker Kulformationen et halvt Hundrede Kvadratkilometer. Højest ligger Kullene ved Knugen (Knúkur), hvor man er oppe i Højde af 400 Meter, ved den nordøstlige Kyst er det helt nede ved Havlinien. — Fransk-mændene, der har Koncessioner paa Kulbrydningen, foretog for

godt halvtreds Aar siden mange Opmaalinger og Prøvedugravninger af hvilke man endnu ser Spor.

Imedens jeg gaar rundt og undersøger, hvad jeg paa en hastig Tur til Færoerne kan undersøge, spørger jeg uvilkkaarligt mig selv, hvorfor Chancerne her overhovedet ikke er udnyttede? Først og fremmest vilde det naturligvis have betydet et stort, økonomisk Skub fremad for Øernes Beboere, der i Sandhed har et Skub behov.

For et halvt Hundrede Aar siden var imidlertid Kul saa billige, at ingen tænkte paa at gaa til Færoerne efter dem, der var ingen Truster og ingen Handelstraktater, der kunde sætte Prisene i Vejret. — Man købte udmærkede Kul til en Pris af 5—6 Kr. pr. Ton, og endnu ved Verdenskrigens Udbrud laa Prisene omkring 8—9 Kr. (Forts.).